

Budoucnost a minulost

Našel jsem (u D. Lodge, s. 192) český překlad citátu, jehož autor nebyl uveden (nejspíš nějaký anglický klasik): „Dvě je světů, mezi nimiž bloudím, jeden mrtvý, druhý před zrozením.“ Po mém soudu je tím skvěle vystižena situace každého tvůrčího člověka, který nemůže a nechce dál pokračovat v tom, co tu už bylo (a je), ale jen tápavě se pokouší o něco nového. Zároveň tím je zřetelně vysloveno, že problém „nového“ a „novosti“ nemůže být redukován na nové jednotlivosti, ale že musí být – alespoň čas od času – chápán celostně, široce, světově. Doba, která nechá své vůdčí tvůrčí postavy „bloudit“ mezi mrtvou minulostí a ještě nezrozenou budoucností, je doba přechodná. A z té nelze uniknout, utéci – a nelze jí ani nedbat.

(Písek, 150424-1.)